

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4245/2022
22.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Бојчевић, адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Светлана Цокић, адвокат из ... и ВВ, коју заступа ББ, сви из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1299/2021 од 08.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.02.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1299/2021 од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 150/19 од 23.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу да му на име дуга солидарно исплате износ од 10.000 евра, са каматом коју примењује Европска централна банка, а која се има рачунати од 02.08.2007. године па до исплате, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан плаћања, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова овог поступка исплати износ од 83.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1299/2021 од 08.02.2022. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и пресуђено: Одбија се тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да му на име дуга солидарно исплате износ од 10.000 евра са каматом коју примењује Европска централна банка, а која се има рачунати од 02.08.2007. године па до исплате, све у динарској противвредности по продајном курсу НБС на дан плаћања, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 116.775,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања.

Тужени ББ је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије којима се указује да првостепени суд у поновљеном поступку није поступио по примедбама из укидног решења другостепеног суда Гж 594/18, није битна повреда поступка учињена пред другостепеним судом, па иста не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Пред другостепеним судом пред којим је отворена расправа у смислу члана 383. став 4. ЗПП, утврђено је да је тужилац позајмио туженом ББ износ од 10.000 евра, а тужени је о овој позајмици својеручно сачинио признаницу 20.01.2007. године, са роком враћања 6 меесци, до 20.07.2007. године. Признаницу су, поред уговарача, потписали присутни ГГ, син тужиоца и ВВ, супруга туженог. Из исказа сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, чији искази су прихваћени као међусобно, садржајно и хронолошки сагласни, у складу и са исказом тужених, утврђено је да су тужени вратили тужиоцу зајам у износу од 10.000 евра и то у два наврата, у пролеће 2008. године и у току 2012. године у износима од по 5.000 евра. Након исплате тужени је од тужиоца тражио признаницу, али је тужилац одбио да му је преда, рекавши да се ту нешто не слаже око камате.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је тужиоцу враћен уговорени зајам, те је испуњењем престала обавеза тужених из члана 562. у вези члана 557. Закона о облигационим односима, без обзира на чињеницу да је тужилац одбио да туженом ББ врати признаницу која је служила као исправа на околност постојања потраживања. Тужилац је приликом предаје другог дела зајма од 5.000 евра, а у тренутку када му је тражено враћање признанице, навео да претходно мора да провери околности у вези камате, на основу које чињенице је суд закључио да тужилац није спорио ни околност да је претходно већ исплаћена прва половина, дакле иста сума од 5.000 евра, те је другом исплатом главница била у потпуности враћена.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је, супротно наводима ревизије, правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев за исплату утуженог износа.

Према члану 262. став 1. Закона о облигационим односима, поверилац у облигационом односу је овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно и у свему како она гласи. Чланом 557. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да се зајмодавац обавезује да преда у својину зајмопримцу одређену количину новца или којих других заменљивих ствари, а зајмопримац се обавезује да му врати после извесног времена исту количину новца, односно исту количину ствари, исте врсте и квалитета.

У конкретном случају, правилна је оцена другостепеног суда да је престала обавеза тужених из члана 562. у вези члана 557. Закона о облигационим односима, с обзиром да су тужени вратили тужиоцу зајам у износу од 10.000 евра.

Наводима ревизије се оспорава оцена доказа, што је без утицаја на одлучивање, јер је оцена доказа у надлежности суда који одлучује по свом уверењу на основу савесне и ближљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане, на основу члана 8. ЗПП-а, а ту одредбу закона је другостепени суд, при оцени изведених доказа и исказа сведока и странака, правилно применио. Неосновани су ревизијски наводи о учињеној повреди поступка из члана 374. став 1. у вези члана 245. став 1. и 245. став 2. ЗПП, с обзиром да се сведок ЖЖ изјаснио о околностима које су му лично познате у вези исправе која је сачињена по казивању његовог покојног оца ЗЗ.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредаба члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Са напред наведених разлога, а сагласно члану 414. став 1. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**